

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Sigismundum Chisium, Alexandri VII. P. M. ex fratre nepotem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Dona, Quirinalesque lares nil tale merenti
 Reddidit, & dare sæpe facris finit oscula plantis,
 Hac quoque re similis, cujus gerit arma, Tonanti;
 Qui tam humiles terras, & quæ nascuntur in illis,
 Quàm cœli immensos orbes, & sidera curat.
 Forsan & hæc olim, si qua illi immunis ab æstu
 Curarum brevis hora vacet; dignabitur aure
 Non furdâ, licet aspectum Clementis, & acre
 Judicium agrestis vereatur Musa subire.

A D

SIGISMUNDUM CHISIUM,
 ALEXANDRI VII. P. M.

ex fratre nepotem.

J Ampridem Gismunde tibi bene nostra precari,
 Et dare Musa cupit carminis obsequium.
 Nam tibi nec quicquam magis est in honore, neque illa
 Majus eo quicquam, quod dare possit, habet.
 Virtute ingentem fortunam & moribus æquas,
 Et celsâ veteres indole reddis Avos.
 Ingenio præstas, & robore mentis ad omnes
 Ingenuas artes, munus ad omne vales.
 Excitat hæc Phœbus cælestia femina cantu,
 Perque jocum Musæ seria sæpe monent.
 Carminibus prisca virtutem aluere parentes:
 Laudis & immensus carmine crevit amor.
 Ah pereat quicumque alios detorsit in usus
 Sancta verecundæ munera Castaliæ!

I 2

Nec

Nec puduit myrto sacras intexere laurus,
Nec Paphium Aönio fonte rigare nemus.
Tu chartâ ingenuos oculos averte profanâ;
Sed lætâ nugas accipe fronte meas.
Hæc loca carmen amant, & mens post ocia ruris
Acrior ad curas officiumque redit.
Nos priscâ reduces ubi Roma receperit Albâ,
Excutiet manibus pleetra lyramque labor.
Invisus labor ignavis, sed gratus honestis,
Et famæ cupidis imperiique Viris.
Nam cùm magna quies magno sic pugnet honori,
Nulla ut eos valeat conciliare fides;
Convenit egregiis animis & ad ardua natis
Irrequietus honos, non inhonora quies.
His erat Æacides, queis tu pubescis in annis;
Aulide cùm Danai vela dedere Duces.
Ille latens Schyro poterat securus in alta
Regales inter vivere blanditias;
Otia sive sequi lentus, quæ Thessala Tempe
Obtulerant domino, Phthiaque pulcra suo.
Iude gravis senio Thetide & Jove natus abire
In cælum poterat, vel maris esse Deus.
Non tamen hæc valere marem Chironis alumnum
Mollire, ac dulci dedere nequitia.
Sed simul inflavitque tubam longævus Agyrtes,
Vibratâque Ithacus cuspide signa dedit;
Se quamvis Paridis periturum ad Pergama telo
Noffet, Sigæâ contumulandus humo;
Arma rapit tamen, & Troiam petit acer in armis,
Magnanimæ gaudens obvius ire neci:
Nec matris lacrimæ juvenem retinere, neque illum
Regifico potuit Deïdamia thoro.

Sic magis illustres animas cum laude perire,
 Vivere quàm lætas, sed sine laude, juvat.
 Nec quisquam magnâ quòd vivat forte beatus
 Se dignum titulis obsequioque putet.
 Non Solum Regale facit nec purpura Regem,
 Rex est cui verè Regius est animus.
 Nil cupit aut metuit, vigilat, populi que saluti
 Audet in adversis posthabuisse suam.
 Impiger, à vulgi studiis alienus, avarus
 Temporis, ast auri prodigus, æqua jubens:
 Qui fontes punit, dignis favet, odit inertes:
 Qui nihil è Regno vult sibi præter onus.
 Testis ALEXANDER, quo nil habet altius orbis,
 Cardine nil majus sol ab utroque videt.
 Ille animum huc volvens illuc, seu tollat Eöo,
 Seu lavet Hesperio litore Phœbus equos.
 Publica per vigiles exquirat commoda curas,
 Una vacat magno in pectore cura sui.
 Quin Sophiâ, si quando animum, Musisque remittit;
 Avolat, & stimulis mens agitata piis
 Fertur ad Æthiopas, & inhospita Regna Tabascum,
 Diffitaque immitis litora Brasiliæ:
 Gentis ut obsequio Romanas imbuat aras,
 Et latè Christi proferat Imperium.
 Nec tamen interea nostri obliviscitur orbis:
 Sed tempestatum nubila prospiciens,
 Cogitat, Europam quâ subtrahat arte periclis;
 Nec finat Italiam barbara jussa pati.
 Italiam, mare quam geminum tutatur & Alpes,
 Et pace egregii militiâque Viri,
 Non tamen est illi mare sic Alpesque Virique,
 Fida ut ALEXANDRI dextera præsidio.

Hanc auro foetam nunc Ille extendit ad Istrum ;
 Nunc ad Cretensem porrigit usque Thetin.
 Hac cæli recludit opes mortalibus ægris :
 Hac tonat : hac Superos ad pia bella trahit.
 Ne quòd Is inciderit in tempora dura timeto ,
 Molliet hæc Virtus durior ipsa Viri.
 Cui rerum imperium nostri miserata dedere
 Fata Ministerii præscia difficilis.
 Sic ubi Lernæa caput extulit Hydra palude,
 Extulit Alcides magnus & ipse caput.
 Sic in spem Latiaæ Pæno crescente ruina
 Hannibale , in Patriæ crevit opem Fabius.
 Scilicet exercere cupit , non perdere gentes
 Juppiter , & sancto flectere corda metu.
 Qui nunc Pannoniam ferro populatur , & igni ,
 Ultimaque Europæ fata minatur Arabs ;
 Barbaries licet huc omnis confluerit armis ,
 Quique Tigrim , Tanais quique fluenta bibunt ;
 Nunc licet exultet successu læta secundo ,
 Terga dabit multis turpia vulneribus.
 Cæsar , & implicitus magnis pro Cæsare curis
 Solvet ALEXANDER plurima vota Deo ;
 Inter quæ vultu simulans malè gaudia Livor
 Cogetur cladem , damnaque flere sua.

A D

J O A N N E M B O N A M

Sancti Bernardi in Urbe Abbatem.

PAndit hiulca sinum Nemeæa lampade tellus ,
 Et populos æstas pulverulenta coquit.

Acrior